

The 14th Conference of Young Demographers

The 14th Conference of Young Demographers was held at the Faculty of Science of Charles University on 8–10 February 2023. During these three days, the halls were filled with over 80 participants from different countries and institutions.

Like every year, the aim of the conference is to motivate early career scientists (mainly PhD students) and show them that demography is fun. The organisers always strive to keep the spirit of the conference pleasant and informal. The conference provides space to share research ideas in a relaxing and stress-free environment. Therefore, in addition to the traditional oral presentations, the organisers emphasise posters as a main presentation format and a popular way of presenting work in progress and getting feedback. According to the reactions of participants, this approach was successful again this year.

The conference was held in collaboration with the Association for Young Historical Demographers, and special thanks are owed to Louise Ludvigsen, Joris Kok, and Tim Riswick. Cooperation expanded this year to include the EAPS PhD Network, which aims to bring together PhD students in the field of population studies across Europe by (among other things) organising events for early career researchers and students.

Participants were welcomed at the faculty early Wednesday morning and, after registration, the conference began in a beautifully renovated lecture room. After a brief welcome and opening ceremony, the first session on data and methods began, moderated by *Adela Pola*. The first speaker was *Antonino Polizzi*, who gave a presentation on how to track a demographic transition with the indicator of lost fertility. Next, *Long Nguyen* presented a paper on monitoring international migration flows using origin-destination data based on Twitter user location. *Csaba Tóth* spoke about the driving forces behind population change and ageing in Central and Eastern Europe. The last presenter of the first session was

Niklas Ullrich, who discussed visualising, simplifying, and extending the decomposition of changes in life expectancy into ages of origin and ages of destination.

This was followed by the first poster session, where each participant first gave a two-minute presentation on their topic and invited others to come and discuss their poster. The thirteen posters addressed a wide range of topics such as the intergenerational mobility of Jews, maternal and post-retirement employment, assisted reproduction in Czechia, and the use of population projections in the field of social and health services.

After lunch, the second poster session was held, where ten posters were presented. Again, the topics varied considerably and participants discussed the relationship between structural changes in the labour market and increasing employment at older ages, women's labour in Denmark in the 19th century, diabetes care in Czechia, increasing stillbirth rates in Germany, educational background and fertility, and mapping attitudes towards migrant caravans in Mexico and the United States using social media data.

In the afternoon, there was a second oral session focused on health inequalities, moderated by *Anna Altová*. The first participant, *Joseph Harrison*, spoke about cancer incidence and survival amongst Pakistanis and Bangladeshis and their descendants in England and Wales. *Donata Stonkute* introduced the topic of an educational gradient in disability-free life expectancies across Europe. The last presenter, *Maria Gültzow*, discussed the role of labour market inequalities in explaining the gender gap in depression risk among older US adults.

The first day of the conference ended with a fun workshop called 'Share a Bite (of Your Research)'. The main motive was for participants to break free from modern technology and put their research on paper using crayons, markers, or highlighters. Afterwards, they all described their creations and presented their work with a different perspective to colleagues, which was very creative and enriching.

Thursday's programme was again very busy. In the morning, all participants gathered for the third poster session, where twelve posters were presented. The topics touched on a variety of areas; for example, participants had their horizons broadened by learning about the impact of religion on education-fecundity links in sub-Saharan Africa, about alternative measures for analysing the compression/expansion of morbidity, socioeconomic characteristics and their association with depression in Europe, infant mortality and international migration in Romania, contributory causes of death, and the use of demographic knowledge and its practical applications.

The second item of the programme was the third oral session on historical demography and migration, moderated by *Louise Ludvigsen*. The first presenter, *Kristina Thompson*, re-examined the social gradient in health in the Netherlands in the 19th century. *Inés Gil Torras* broadened our horizons on the historical roots of current cohabitation trends when she talked about pre-industrial family values. The last speaker, *Dorothee Beckendorff*, presented the results of her research on examining the links between climate change-induced migration and educational attainment in Chile.

After lunch, *Ryohei Mogi* moderated the fourth and final oral session on fertility. The first contribution, from *Samira Beringer*, focused on women's fertility intentions after a miscarriage. *Kuoshi Hu* introduced the topic of spatial variation in fertility change at the county level in China between 2000 and 2010. The last presenter, *Elena Bastianelli*, talked about change in the socioeconomic gradient in the dissolution of marriage and cohabitation.

The highlight of the second day of the conference was the keynote lecture given by *Daniele Vignoli* (Università degli Studi di Firenze). During his lecture called 'Economic Uncertainty and Family Life Courses in Europe', he presented many dimensions of uncertainty that affect fertility. For example, he talked about economic crises, the postponement of motherhood for education, housing issues, the influence of the media, and the effect of the recent COVID-19 pandemic. His lecture proved to be very popular, one sign of which is that the auditorium was filled almost to bursting.

Another fun activity followed, which was an event called the Luca Award. This was only the second time

this competition has been held and it is a continuation of last year's Ross Award. The content and the title of the competition change every year, as the winner of the previous year's competition comes up with a new idea. This year's competition required participants to present three slides of a presentation that they had not seen before within just two and a half minutes. Needless to say, this was a very entertaining and original competition that was enjoyed by everyone, not just the audience. Thursday's programme ended with an informal social evening during which the fun continued, and the conference's participants were able to get to know each other better and discuss both scientific and non-scientific topics.

The last day of the conference started with a second keynote lecture by *Ryohei Mogi* (University of Southern Denmark) entitled 'Career Talk: How to Survive and Enjoy Life as a Postdoc'. During the hour and a half lecture, he shared his post-doc experiences, pitfalls, and mistakes, and provided listeners with a lot of useful advice. This session was co-organised with the EAPS PhD Network and was therefore held in a hybrid format. The extensive discussion in the auditorium was thus also accompanied by questions from online participants who joined in from their homes and offices around the world.

The last point of the programme was the fourth poster session, during which 14 posters were displayed. The presenters introduced their research topics, such as nonattendance at screenings, the effect of school starting age on later life fertility and family formation, dating pools, childlessness in Belgium, cohabitation in Czechia, avoidable cancer mortality in Europe, and the link between happiness and health.

During the closing ceremony, the results of the competitions were announced. The prize for the best poster was won by *Ignacio Franco Vega*, whose original topic was the assessment of the effects of type and brand of condom in Lima. The award for the best presentation was received by *Maria Gültzow*. Finally, the jury gave the Luca Award to *Antonino Polizzi*, who did a great job with his blind presentation on women's participation in mammography and cervical cytology. Congratulations!

To summarise, the conference was attended by more than 80 participants and included 13 oral presentations, nearly 50 posters, and 2 keynote

lectures. Such a large conference could not have been held without the support of many people and organisations. We would like to thank the Department of Demography and Geodemography, the Vice-Dean of the Geographical Institute, and the entire Faculty of Science, Charles University, for supporting and making the conference possible. We would also like to thank our co-organisers: the Association for Young Historical Demographers and the EAPS PhD Network Steering Committee. Last but not least,

we would like to thank all our partners, sponsors, and supporters: European Society of Historical Demography, Radboud University, N. W. Posthumus Institute, European Association for Population Studies, Czech Statistical Office, SAS, and the Institute of Sociology of the Czech Academy of Sciences. Finally, we would like to invite everyone to the 15th Conference of Young Demographers, which will be held in Prague in 2024, probably again at the beginning of February.

Životní jubileum Borise Burcina^{*)}

Boris Burcin se narodil 3. ledna 1963 v Podbořanech. Je absolventem ekonomické a regionální geografie na Přírodovědecké fakultě UK v Praze. Začínal jako odborný pracovník na Federálním statistickém úřadu. Od roku 1990 pracuje jako vědecký pracovník Katedry demografie a geodemografie Přírodovědecké fakulty UK. Zabývá se demografickými prognózami, metodami demografické analýzy a vývojem úmrtnosti. Je autorem nebo spoluautorem řady odborných publikací a k jeho nejcitovanějším článkům patří *Demographic relevancy of increased use of assisted reproduction in European countries*¹⁾.

Při příležitosti kulatého životního jubilea jsme společně s časopisem Informace České geografické společnosti oslovili několik jeho kolegů s otázkou „**Na jaký zážitek ve spojitosti v Borisem Burcinem nejvíce vzpomínáte?**“

A Borisovi je už šedesát? No to by jeden neřekl ... jeho biologický věk rozhodně neodpovídá jeho vizáži a mentálně také nestárne. Vždy jsem vítal a stále vítám náhodná a někdy i záměrně vyhledávaná setkání s „dvojčaty“ – Tomášem (Kučerou) a Borisem na na-

šem geograficko-demografickém patře na Albertově 6. Byla to vždy buď legrace nebo odborná diskuze nebo

1) Kocourková, J. – Burcin, B. – Kučera, T. 2014. Demographic relevancy of increased use of assisted reproduction in European countries. *Reprod Health*, 37(11), s. 1–10. <https://doi.org/10.1186/1742-4755-11-37>.

*) Tento medailonek s přátelskými vzpomínkami na RNDr. Borise Burcina, Ph.D. byl rovněž publikován v časopise Informace České geografické společnosti (2023, 42(1), XX-XX) a byl sepsán na základě spolupráce výkonných redaktorů obou časopisů.

taková kultivována „drbárna“ anebo vše dohromady, nikdy to ale nebyla ztráta času. S Borisem lze smysluplně diskutovat o demografických problémech, ale stejně tak o sportu nebo kultuře. Mé nejsilnější vzpomínky na něj a zážitky s ním jsou však spojeny s prostředím mimo Albertov – uvedu tři obrazy, které mně v mysli okamžitě vyvstávají.

Především si velmi jasně vybavuji návštěvu obou dvojčat u nás v bytě v Los Angeles, kde jsem před dvaceti třemi roky pobýval s rodinou s podporou Fulbright stipendia na California State University Los Angeles. Tomáš s Borisem nás tam při jejich konferenčním pobytu na pár dní navštívili. Spali u nás v bytě a podnikli jsme několik společných výletů/exkurzí – především do Anza-Borego Desert State Park a Joshua Tree National Park, kde jsme se spolu toulali kalifornskými pouštěmi a obdivovali kaktusy a bizarní stromy Joshua. Při jednom mém neopatrném pohybu jsem si zapíchl trny kaktusu „jumping cholla“ do pravé ruky a vidím dodnes Borise, který soucítil s mojí bolestí.

Druhý obraz je mě setkání s Borisem v Amsterdamu, kde jsem po něm přebíral byt na pár dní stáže v Nizozemsku, kterou tam mnozí z Albertova absolvovali v 90. letech, a to díky spolupráci s tamní univerzitou a aktivitám prof. Petra Dostála. Vzpomínám, jak mi Boris velmi fundovaně a zapáleně předával zkušenosti, které ve městě a bytě nabral a které bylo dobré sdílet pro blaho mého pobytu.

Třetí obraz se pojí s výjezdem geografů a demografů na školení do Posázaví (někdy v 90. letech někde kolem hradu Šternberk), kde nám dr. Burcin zvyšoval počítačovou gramotnost a zejména nás vyučoval, jak psát ve WordPerfectu. Byl sám přesvědčen o tom, a přesvědčoval i nás, že WordPerfect zvítězí ve využití na Wordem a jeho výuka a naše píle tedy má veliký smysl. To se ale záhy ukázalo být pouhým zbožným přáním, WordPerfect alespoň v našem prostředí zmizel z povrchu zemského. Z toho plyne, že není prognóza jako prognóza ...

Jak řekl Charlie Chaplin – „to není žádné umění, být mladý, když nám je dvacet čtyři let“, přeji jistě i za mnohé další Borisovi to zralé mládí, zdraví, pracovní elán a pohodu a doufám, že se i mé obrazy s Borisem ještě brzy rozmnoží.

Dušan Drbohlav, Katedra sociální geografie
a regionálního rozvoje, PŘF UK

Borise si ze studií pamatuju jako rozvázného, bodrého zvolenského kluka mnoha zájmů, nejen sportovních. V několika odvětvích byl okresním přeborníkem. Zatímco jiní slovenští spolužáci během studia začali postupně přecházet do češtiny (aspoň v hovoru s „většinovými“ Čechy a našimi čtyřmi Vietnamci), Boris si svůj krásný středoslovenský jazykový etalon po celé studium zachoval. Jednou někdy na počátku 80. let jsme s Borisem na Albertově 6 dole u medvěda dlouze diskutovali na téma budoucnosti. Ne ve všem jsme se shodli a na mnoho témat jsme měli rozdílné pohledy. Byla to ale příjemná výměna názorů, nehádali jsme se, nefaulovali, nepřekřikovali. A co víc: Boris měl moji důvěru; cítil jsem, že s ním můžu velmi otevřeně diskutovat i o tématech tehdy velmi choulostivých. Hned tak s někým bych do podobného hovoru nešel.

Zdeněk Kukul, majitel společnosti Geotour

S Borisem jsme kolegové z Hlavního výboru České demografické společnosti a známe se jako kolegové ze dvou demografických kateder. Seznámila jsem se s ním již před mnoha lety především jako s jedním z tvůrců demografických prognóz, které jsme také na naší katedře vypracovávali. Měli jsme tedy s kolegy od nás možnost konzultovat s ním jeho názory na různé scénáře demografických projekcí. Pro mne byl vždy trochu přísný, možná až příliš akurátní. Rozhodně to ale nikdy nebylo špatně. Naopak, díky tomu vyprovokoval ostatní kolegy k dalším úvahám na diskutované téma. V rámci České demografické společnosti se Boris vždy zapojil do činnosti Hlavního výboru s novými nápady, které jsme se následně snažili dotáhnout do úspěšného konce. Když se řekne Boris Burcin, tak si v první řadě vybavím demografické projekce, které společně s Tomášem Kučerou počítají.

Jitka Langhamrová, vedoucí Katedry demografie,
FIS VŠE

Někdy na konci 90. let a možná i trochu dříve Boris Burcin spolu s Tomášem Kučerou dopočítali jednu ze svých prvních demografických prognóz. Potkal jsem Borise na chodbě právě ve chvíli, kdy na něj vykoukly první výsledky neuvěřitelného nárůstu počtu seniorů, poklesu počtu obyvatel v generaci 0–15 a obecně rychlé stárnutí populace v horizontu do roku 2030. Rychlé

mu došlo, co tyto výsledky znamenají pro společnost a její jednotlivé segmenty a vyšel ze dveří nadýchat se na chodbě čerstvého vzduchu. Následující asi tři dny byl toho zcela plný a všem na počkání vyprávěl, čeho se dopočítal a jaké dopady to bude mít na ekonomiku a společnost. Měl pravdu už tehdy, před 25 lety...

**Radim Perlín, Katedra sociální geografie
a regionálního rozvoje, PřF UK**

Zážitků s Borisem mám nespočet, a to v různých fázích mého života, nelze jednoduše vybrat jen jeden. Velmi výrazné vzpomínky mám dodnes z doby, kdy byl můj vyučující – jeho náročnost byla a stále je mezi studenty pověstná, a měl jsem tak logicky obavy, jak uspěji. Už od prvních hodin jsem však vycítil, že naše přístupy, často až „puntičkářské“, se ztotožňují, a poměrně rychle jsme k sobě našli cestu se vzájemným respektem, a to po celou dobu studia – ne náhodou tak byl Boris vedoucím mé bakalářské i diplomové práce. Posléze jsme se stali kolegy na katedře a začali spolupracovat i na jiné úrovni, ať už na různých projektech, publikační činnosti, při výuce, nebo v rámci České demografické společnosti. V této souvislosti se mi vybaví zážitek z konference ČDS, která se konala v Brně, kdy jsme jednou v podvečer dostali neskutečnou chuť na zmrzlinu... vyrazili jsme proto do centra, ale dlouho jsme nemohli narazit na stánek se zmrzlinou, až jsme skončili v jedné kavárně na Zelném trhu, kde jsme konečně uspokoili své chuťové buňky - myslím, že byla

úplně obyčejná čokoládová, ale v tu chvíli byla prostě nejlepší :) ... Borisi, děkuji za vše! Přeji Ti především pevné zdraví a nám oběma mnoho dalších společných zážitků.

**Luděk Šídlo, Katedra demografie a geodemografie,
PřF UK**

S Borisom Burcinom som sa prvýkrát stretol v roku 1988, keď sme spoločne absolvovali postgraduálne štúdium z demografie. On prišiel na postgraduál ako čerstvý absolvent vysokej školy, ja, hoci som od neho o niečo starší, ako začínajúci demograf. Odvtedy sme zostali v kontakte až do súčasnosti. Zo začiatku sme sa stretávali často, hlavne počas mojich pravidelných pracovných ciest do Prahy. Dnes sa osobne stretávame zriedka, v kontakte sme cez mail alebo telefón. Na osobné stretnutie však nevynecháme žiadnu príležitosť. Počas dlhých rokov, čo sa poznáme, som mal s Borisom možnosť viackrát spolupracovať, hlavne na rôznych prognózach alebo pri písaní spoločných článkov. Táto spolupráca bola pre mňa vždy prínosom. Najradšej však spomínam na naše prvé stretnutia zo začiatku 90. rokov. Boli sme mladí, prežívali sme dobu nových možností a výziev. Rozprávali sme sa o práci ale aj o veciach spoločenských a súkromných. Myslím, že práve tieto stretnutia boli základom pre naše priateľstvo.

**Boris Vaňo, Výskumné demografické centrum
INFOSTAT**

Životní jubileum Jitky Langhamrové

Dne 9. února oslavila narozeniny významná česká demografka a vysokoškolská pedagožka doc. Ing. Jitka Langhamrová, CSc. Jako svůj velký profesní vzor a člověka, který ji přivedl ke studiu demografie, vždy zmiňuje prof. Vladimíra Roubíčka. Proto také v roce 1981, po ukončení studia v oboru Ekonomická statistika na Fakultě národohospodářské Vysoké školy ekonomické v Praze, přijala nabídku ke studijnímu pobytu v Laboratoři demografie. Na samostatné Ka-

tedře demografie na Fakultě informatiky a statistiky působí Jitka Langhamrová již od jejího vzniku v roce 1990, od roku 2006 v pozici vedoucí katedry.

Jitka Langhamrová je členkou rady vědeckých organizací, aktivně se zapojuje do mezinárodní spolupráce a působí také ve výborech mezinárodních vědeckých konferencí. Na rozvoji a propagaci oboru demografie se nemalou měrou podílí také v rámci dlouholeté práce v Hlavním výboru České demografické spo-

lečnosti, kde působila nejen jako členka v Hlavním výboru, ale byla také předsedkyní a v současné době je místopředsedkyní České demografické společnos-

ti. Je autorkou mnoha odborných publikací a článků v českých i zahraničních odborných časopisech, které se týkají důsledků stárnutí populace, úmrtnosti, lidských zdrojů a lidského kapitálu. Její práce přispěly k rozvoji české demografie a vzdělávání v této oblasti.

Jako vysokoškolská pedagožka se věnuje především výuce základů demografie a ekonomické demografii. Zajímá se o rozvoj moderních výukových metod a aktivně se podílí na přípravě nových studijních kurzů a programů. Nemalou měrou se zasloužila o vznik bakalářského a navazujícího magisterského oboru Ekonomická demografie, jichž je garantkou. Jitka Langhamrová si získala mezi studenty velkou oblibu díky svému osobnímu přístupu a vstřícnosti. Snaží se vytvořit pro studenty přátelské a podnětné prostředí, které podporuje kreativitu a rozvoj. U začínajících demografů aktivně napomáhá jejich zapojení do odborné činnosti a snaží se jim umožnit účast na konferencích a výzkumných projektech. Její snaha o rozvoj a podporu demografického oboru se projevuje nejen v akademické sféře, ale také v pomoci a podpoře dalších lidí, kteří se o tuto oblast zajímají.

Přejeme, ať jí energie, nadšení a elán vydrží co nejdéle! Ať se jí daří v práci i v osobním životě a ať ji nadále provází zdraví, štěstí a spokojenost.

Kolektiv Katedry demografie a Katedry statistiky
a pravděpodobnosti, FIS, VŠE

7. ročník soutěže České demografické společnosti o nejlepší kvalifikační práci v oboru demografie

V říjnu 2022 vyhlásila Česká demografická společnost, z.s. již sedmý ročník soutěže o nejlepší kvalifikační práci v oboru demografie. Do soutěže bylo možné přihlásit obhájené bakalářské, diplomové i doktorské práce z oboru demografie nebo jiných příbuzných oborů, tj. s tématem práce, které se věnuje populační problematice (např. z oborů sociologie, geografie, epidemiologie, ekonomie...), obhájených v akademickém roce 2021/2022.

Po minulém rekordním ročníku co do počtu přihlášených (19 soutěžících) bylo tentokrát do soutěže přihlášeno pouze 8 kvalifikačních prací. Naplno se tak i v této soutěži projevila skutečnost, že v proběhlém akademickém roce absolvoval demografii na dvou hlavních demografických pracovištích výrazně nižší počet studentů než v předchozích letech, což je částečně dáváno za příčinu i dopadům pandemie COVID-19 a narušení standardní doby i průběhu

studia. Do soutěže se tak zapojily 3 bakalářské a 5 diplomových prací; kategorie dizertačních prací zůstala neobsazena. S ohledem na pravidla soutěže se tak vyhlášovala pouze nejlepší bakalářská práce a tři nejlepší diplomové práce. Ocenění bylo spojeno s finanční odměnou a poukazem na roční předplatné časopisu Demografie. Vyhlášení výsledků proběhlo 15. prosince 2022 na pražském Albertově. Jednotliví autoři ještě předtím, než se dozvěděli výsledné pořadí, měli v krátkosti možnost za pomoci předem připravené prezentace představit svou práci ostatním účastníkům setkání a pokusit se získat tzv. Cenu publika pro nejlepší prezentaci. Níže přinášíme přehled oceněných prací a zdůvodnění hodnotící komise.

KATEGORIE BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

1. místo – Karolína Skurčáková za práci „*Demografická dividenda a populační moment v Číně a Indii: Zhodnocení dosavadního průběhu a potenciální budoucí vývoj*“; práce obhájena na katedře demografie a geodemografie PŘF UK (vedoucí práce: RNDr. Klára Hulíková Tesárková, Ph.D.).

Ze zdůvodnění hodnotící komise: *Předmětem zkoumání bakalářské práce jsou pojmy demografická dividenda a populační setrvačnost, jejich vzájemné vazby, podmiňující faktory a role v procesu demografické revoluce. Potenciál demografické dividendy je posuzován kromě klasického indexu ekonomického zatížení i pomocí nově upravených indexů, které berou v potaz faktor zdraví a míru participace na trhu práce. Novým náhledem na porovnání těchto faktorů mezi dvěma populacemi je srovnávání hodnot ukazatelů v odlišném časovém okamžiku, ale ve stejné fázi demografického vývoje; diskutován je pravděpodobný vliv populačního momentu na sledované populace. Pozornost je zaměřena nejen na změny věkové struktury, ale i podmiňující faktory z oblasti ekonomické a sociální.*

KATEGORIE DIPLOMOVÉ PRÁCE

1. místo – Eva Waldaufová za práci „*Asistovaná reprodukce v Česku: sociodemografické souvislosti vybraných léčebných metod*“; práce obhájena na katedře demografie a geodemografie PŘF UK (vedoucí práce: PhDr. Mgr. Anna Štátná, Ph.D.).

Ze zdůvodnění hodnotící komise: *Vzhledem k rostoucím počtům dětí rozených díky asistované reprodukci bylo zpracování této problematiky velmi žádoucí. Autorka se chopila tématu velmi dobře, soubory anonymizovaných dat o ženách, které v České republice podstoupily v letech 2013–2018 některou z metod asistované reprodukce, a o rodičkách, které poskytl ÚZIS ČR, zpracovala vhodnými metodami. Zvládla úskalí srovnatelnosti dat za delší období, použila sofistikované metody, metoda binární logistické regrese je smysluplně vysvětlena a matematicky popsána a výborně interpretována. Při interpretaci se nedopouští chyb. Práce je i po jazykové stránce dobře zvládnutá. Tabulky a grafy jsou vynikající kvality a vhodně ilustrují zjištěné výsledky. Oceňujeme vlastní pohled autorky na studovanou problematiku.*

2. místo – Tereza Havelková za práci „*Současný stav a perspektivy vývoje kapacit pobytových sociálních služeb pro seniory v SO ORP Kraje Vysočina*“; práce obhájena na katedře demografie a geodemografie PŘF UK (vedoucí práce: RNDr. Luděk Šídlo, Ph.D.).

Ze zdůvodnění hodnotící komise: *Téma je aktuální, užitečné pro praxi. Pomocí modelových projekcí vývoje počtu osob – potenciálních klientů ústavů pobytové péče a podobných zařízení v územním detailu (Kraje Vysočina) autorka odhadla nároky na kapacitu těchto zařízení v příštích letech. Výsledky modelů podpořila zjištěními z dotazníkového šetření, jež sama v tomto kraji u příslušných institucí provedla. Oceňujeme využití nepublikovaných dat ČSÚ. Práce má logickou strukturu, výsledky jsou přehledně popsány a komentovány se znalostí situace v péči o osoby vyžadující péči sociálních institucí.*

3. místo – Markéta Pluhařová za práci „*Vliv volnočasové a společenské aktivity na kvalitu života seniorů v Evropě – analýza dat studie SHARE*“; práce obhájena na katedře sociální geografie a regionálního rozvoje PŘF UK (vedoucí práce: RNDr. Michala Lustigová, Ph.D.).

Ze zdůvodnění hodnotící komise: *Autorka kvalitně spojila pohled sociologa a demografa. Vzhledem k demografickému stárnutí evropského obyvatelstva je důležité sledovat, v jakých podmínkách senioři žijí a jak které aktivity přispívají ke kvalitě jejich života. Pečlivé zpracování vychází z širokého okruhu litera-*

tury týkající se této problematiky. Výsledky jsou soustředěny především na interpretaci modelů binární logistické regrese a práce převyšuje úroveň běžných diplomových prací.

CENA PUBLIKA O NEJLEPŠÍ PREZENTACI

1. místo – Eva Waldaufová za práci „Asistovaná reprodukce v Česku: sociodemografické souvislosti vybraných léčebných metod“; práce obhájena na katedře demografie a geodemografie PFF UK (vedoucí práce: PhDr. Mgr. Anna Štátná, Ph.D.).

Česká demografická společnost, z.s. výhercům gratuluje a děkuje všem účastníkům soutěže za přihlášení své práce. Stejně jako předchozí ročníky, také 7. ročník soutěže byl realizován díky finanční podpoře Rady vědeckých společností České republiky v rámci Akademie věd ČR, které tímto rovněž děkujeme. V pořadí již 8. ročník bude vyhlášen opět na podzim 2023. Přehled všech výsledků soutěže i za předchozí ročníky lze nalézt na stánkách: <https://www.czechdemography.cz/soutez>.

HV ČDS

ČESKÁ DEMOGRAFICKÁ SPOLEČNOST

KRALOVÉHRADECKÝ KRAJ

CIRI
CENTRUM INVESTIČNÍ, POZIVOVÉ A INOVACI
OD MYŠLENKY K REALIZACI

ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD

52. konference České demografické společnosti

24.–26. května 2023

Hradec Králové
Krajský úřad Královéhradeckého kraje

odborné sekce – doprovodný program – společenský večer

Termín přihlášení příspěvku (ústní či poster): 31. března 2023

Registrace a více informací na:
<http://www.czechdemography.cz>